

МОЛОДИЙ КОМУНІЗМ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 99 (1267).

ЧЕТВЕР, 20 серпня 1970 року

Ціна 2 коп.

СТАРТУЄ ПІСНЯ

Міністерство культури Української РСР разом із ЦК ЛКСМУ проводять республіканський огляд виконавців на кращу комсомольську пісню.

Цей огляд залучає як професіональних, так і самодіяльних співаків (віком до 27 років). Для участі у республіканському огляді відбираються переможці обласних фестивалів.

Умовами конкурсу передбачено, щоб кожен співак мав у своєму репертуарі дві пісні: з історії комсомольської пісні, радянська пісня на вибір виконавця.

Республіканський огляд на кращу комсомольську пісню має відбутись в лютому 1971 року в Кривому Розі. Переможці будуть рекомендовані для участі у загальносоюзному турі Всесоюзного фестивалю комсомольської пісні.

Головне завдання огляду — широка пропаганда комсомольської пісні, поповнення пісенного репертуару кращими творами про Леніна, партію, Батьківщину, залучення композиторів і поетів до створення нових комсомольських пісень.

В колгоспі імені Леніна Новгородківського району збирають по 200 — 250 центнерів зеленої маси кукурудзи з гектара. Вже закладено 4500 тонн силосу.

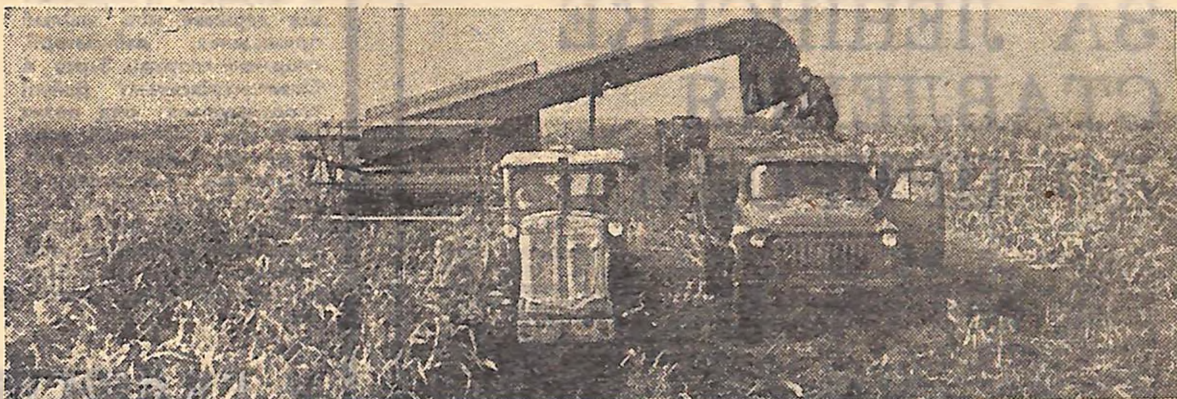
НА ФОТО: агрегат Федора ГОЛОВКА на збиранні зеленої маси (праворуч); шофер Володимир БУРМАКА (зліва вгорі), який щоденно від комбайна на віддалі 10 кілометрів робить по 18 — 20 ходок.

Фото В. КОВПАКА.

ЗЕЛЕНІ КУРГАНИ

ЗНАМ'ЯНКА. В розпалі заготівля корму для худоби в колгоспі «Зоря комунізму». Побувавши в полі, біля силосних споруд, переконаєшся, що в цьому господарстві все продумано на «зелених жнивях» до найменших дрібниць, в тому панує євроди чіткий трудовий ритм. По 250—260 центнерів видає кожен гектар. А це значить по 10 тонн силосу буде на кожну корову.

Виповнюється силосною масою кузов автомашини шофера Володимира Лазаренка. Задоволений тракторист Василь Іванов. Влезнає в комбайн Олександр Сіроклин. 1300 тонн силосу вже є!

ПЕТРОВЕ. Є в колгоспі імені Карла Маркса величезна сопка. Зветься вона зеленим курганом. Тут складають подрібнену кукурудзу, добре утрамбовують і одержують відмінний запашний силос. Бо він — і підвищені надой молока, і прирости живої ваги, і просто літо в жолобах.

Молоді хлопці М. Настусенко, Л. Срібний, В. Чернишов, М. Косенко, П. Тригубов, М. Іщенко сумлінно трудяться на заготівлі кормів. Так, на 18 серпня закладено зеленої маси 3 тисячі тонн.

ДОЛИНСЬКА. В цьому році немає настільки вимог щодо способу силосування. Треба єдине: зібрати швидко і без втрат, силосувати тільки якісно. В колгоспі «Росія» дотримуються цього золотого правила. З самого ранку виїждять в поле молоді трударі — Іван Неруш, Олексій Біличенко, Анатолій Кириченко. — Скошено 91 гектар, а це значить 2200 тонн сокового корму для тварин.

Повідомлення ТАРС

На міжпланетній трасі — станція «Венера-7»

Відповідно до програми досліджень космічного простору і планет сонячної системи 17 серпня 1970 року о 8 годині 38 хвилин московського часу в Радянському Союзі здійснено запуск автоматичної міжпланетної станції «Венера-7».

Основною метою запуску станції є продовження досліджень планети Венера, які раніш проводились автоматичними станціями «Венера».

Автоматична станція «Венера-7» удосконалена порівняно з попередніми станціями. Вага станції становить 1180 кілограмів.

Станцію «Венера-7» разом з останнім ступенем ракети-носія було виведено на проміжну орбіту штучного супутника Землі о 9 годині 59 хвилин московського часу за командою від програмно-часового пристрою було звільнено двигун останнього ступеня, який проробив 244 секунди і надав станції швидкості трохи більшої від другої космічної.

Автоматичну станцію «Венера-7» виведено на траєкторію, близьку до розрахункової. О 12 годині московського часу 17 серпня станція була на відстані 42 тисячі кілометрів від Землі над точкою земної поверхні з координатами 120 градусів 15 мінут східної довготи і 23 градуси 30 мінут північної широти.

У ході польоту з автоматичною станцією «Венера-7» підтримуватиметься регулярний радіозв'язок і з неї прийматиметься інформація на частоті 928,429 мегагерц.

За даними телеметричної інформації, бортові системи і наукова апаратура станції працюють нормально. Керування польотом автоматичної станції здійснюється з центру далекого космічного зв'язку.

Координатно-обчислювальний центр обробляє одержувану інформацію.

ДИПЛОМИ ЛАУРЕАТІВ — МОЛОДИМ УЧЕНИМ

Секретаріат ЦК ВЛКСМ, Президія Академії Наук СРСР і колегія Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР підбили підсумки Всесоюзного огляду-конкурсу робіт молодих учених з суспільних наук. Цей огляд було присвячено 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Дипломами лауреатів відзначені автори 33 робіт в галузі філософії, політичної економії, наукового комунізму, історії КПРС і ВЛКСМ, проблем молоді.

(РАТАУ).

ПОШУКИ ТВОРЦІВ П'ЯТИРІЧКИ

ЯКБИ точно не працював висвілюючий апарат сівалки, насіння в процесі польоту та удару об землю перерозподіляється. В результаті віддалі між рослинами виходить неоднаковою, а, отже, нерационально використовується площа живлення.

Виключити падіння із процесу сіваби — давня мрія конструкторів посівних машин. Кілька років тому я показав начальникові відділу проектування овочевих сівалок Державного спеціального конструкторського технологічного бюро посівних машин П. І. Рибчинському проект електромагнітного висвілюючого апарата, над котрим ми працювали. Принцип його дії полягав в тому, що на циліндричну поверхню диска виводились сердечники електромагнітів. Диск вільно перекошувався по дну борозни, відкритий сошником. Насіння, покриті феромагнітною сумішшю, забирались електромагнітами диска і виносились ними до дна борозни. При перекошуванні диск вдавлював насіння в ґрунт. В нижній частині диска, тобто в місці його зіткнення з ґрунтом, електромагніти відключались, і насіння залишалося в ґрунті у заданому порядку.

— Погано, що насіння треба покривати феромагнітною сумішшю, — сказав Павло Йосипович. — Слід шукати спосіб висвіву звичайних, нічим не покритих зерен.

Через деякий час ми ознайомились з роботами Челябінського інституту механізації і електрифікації сільського господарства. В Челябінську під керівництвом доктора технічних наук А. М. Басова проводився комплекс робіт по сепарації насіння з допомогою електричного поля. На основі узагальнення літературних даних ми почали експерименти. Перші з них були поставлені у фізичному кабінеті Кіровоградської середньої школи № 26, де я вчився колись, і виявились невдачливими. Ми хотіли примусити заряджені зерна в електричному полі притягуватись до електродів протилежного заряду. Насіння притягувалось і зразу ж відскакувало. Втримати його не вдалося.

У грудні 1967 року я виїхав у Че-

лябінськ і одержав консультацію в кандидата технічних наук Г. А. Яснова. Його поради згодились нам. Після повернення П. А. Рибчинський, молодий інженер Ю. Ф. Кучеренко і я продовжили роботу. Щоб уникнути відштовхування зарядженого зерна в електричному полі від електрода з протилежним зарядом, треба між ними помістити ізолюючий матеріал, наприклад, зрозуміли ми. Тоді заряд насіння не буде «стікати» на електрод.

Потім ми дійшли висновку, що

СІЄ... електричний СТРУМ

поле коронного розряду сильніше електростатичного поля. На ньому й зупинились.

За вказівками П. І. Рибчинського розробили спеціальну установку для дослідження електровисвілюючого апарата. Суцільний металічний диск, його циліндричну поверхню покрили хлорвініловою ізоляційною плівкою. Над диском натягнули тонкий дрітаний коронуючий електрод. Установку підключили до джерела постійного струму високої напруги. Почувся тріск електричного розряду. Стали повертати диск. Він підхоплював насіння і виносив його із заборної камери суцільним рівним слоєм. Зерна більше не відскакували і надійно утримувались на гладкій ізолюваній поверхні диска, підзаряджувані полем коронного розряду.

Це був перший крок. Наступний — здійснення електровисвілюючого апарата для роботи в польових умовах. Вирішили використати як

джерело електричної енергії акумулятор трактора. Та його напруга всього 12 вольт, а для коронного розряду потрібно 20 кіловольт. Вирішили зробити перетворювач. Звернулися за порадою до радистів з комітету ДТСААФ заводу «Червона зірка». Пізніше на допомогу прийшли працівники Кіровоградського телецентру. Інженер Т. Я. Савицький зібрав перетворювач за розробленою ним схемою.

Замінивши суцільний ізолюваний диск точковими електродами, спочатку ми одержали груповий висів зерна, а потім і однонасінний. Причому, вели роботу у двох напрямках: з моделлю апарата, в технологічний процес якого входило падіння насіння і з апаратом без падання.

Ряд дослідів показав, що опромінення не знижує посівних якостей насіння, а при короткотерміновому опроміненні поле діє навіть стимулююче. Це ж підтверджують літературні дані.

Розмах робіт збільшувався. До них залучались все нові і нові люди різних спеціальностей. Природно, в наш час одному важко вирішувати науково-технічні завдання. Пошук нового все більше набуває колективного характеру. Важко перелічити всіх тих, хто безкорисливо допомагав і допомагає нам у роботі. Хочеться тільки від щирого серця подякувати їм.

В той час, коли експериментально доведена можливість створення електровисвілюючого апарата, багато питань залишаються не вивченими і не вирішеними. Основною перешкодою є вологість.

До впровадження електровисвілюючого апарата у виробництво належить пройти довгий і нелегкий шлях. До роботи над винаходом підключається кафедра сільгоспмашин Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування. Ще багато людей вложать у нього свої знання, досвід, енергію.

М. НОЖНОВ,
інженер-конструктор Кіровоградського Державного спеціального конструкторсько-технологічного бюро посівних машин, співавтор винаходу.

З ОЛЕКСАНДРОМ Лисенком в стріли на 120-метровій висоті. Так-так, не дивуйтеся. Саме такої висоти досягла зараз гребля найбільшої в світі Красноярської ГЕС.

... А до проекційної висоти залишалося лише вісім метрів, — мрійливо говорить бригадир обкладників бетонників. — Та й це що не «космічна» висота для сучасних гідроелектричних станцій? Ось на Саяно-Шушенській ГЕС уже буде висота — 240 метрів!

— Ти й там хочеш побувати, — поцікавився я.

— Що значить «побувати»? — здивувався хлопчик. — Попрацювати...

Я згадав, як мій колега, попернув один раз у найближчій до нас в країні Хапжайської ГЕС, розповідав мені, що в Заполяр'ї зустріли справжніх «вічних» гідроелектриків. Згадав слова свого колеги і не дарма. Після цікавої бесіди з Олександром Лисенком подумалося мені: «Оце і є справжній «вічний» гідроелектрик».

... У Знаменському локомотивному депо Олександрові довелося попрацювати лише два роки. Але саме вони заклали у нього основи вірного розуміння праці. Всесторонньо загартовувався український юнак в рядах Радянської Армії. Труднощі стали чимось буденним, необхідним. Тому, коли демобілізований воїном запропонувався путівки в Сибір, Лисенко без вагання погодився.

На будівництві Красноярської ГЕС учорашині солдати прибули за чотири місяці до початку перекриття могучого Єнісею. Штурм великої сибірської ріки українським Олександром Лисенком запам'ятав, мабуть, назавжди. Ще б пак! Сибірський велет був здоланий за шість годин!

А коли 25-тонний самоскид перевернувся у провалля останній уламок скелі, на урвищі лівого берега поплили гігантські лави: «Єнісей підкорений». Тисячоголосе «ура!» далеко рознеслося тайгою від сопки до сопки, сповіщаючи про першу трудову перемогу дивногогорських гідроелектриків.

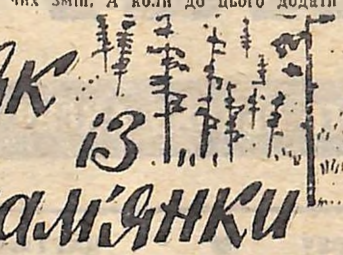
Сім літ минуло з того часу. Багато зміни сталося біля Дивних гір. Ви-

росло місто гідроелектриків Дивногогорськ з населенням близько 50 тисяч чоловік. На гідроелектричній станції працюють на комунізм десять агрегатів потужністю 500 тисяч кіловат кожний. Йде монтаж ще двох агрегатів по 630 тисяч кіловат. А гребля піднялася до неба на 120 метрів...

Український хлопчик Олександр Лисенко виріс у досвідченого тесляра-бетонника. Останні три роки очолює бригаду. У кожному метрі греблі, починаючи з першого від основи і закінчуючи сто двадцятим, залишена частка праці теслярів-бетонників, самовідданості бригадира, колишнього робітника локомотивного депо станції Знамен'янки Кіровоградської області...

Коли до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна залишалося трохи більше трьох місяців, юнаки і дівчата з бригади Олександра Лисенка стали ініціаторами ювілейної вахти. Лозунг у них був такий: «100-річчю Ілліна — 100 ударних днів!» І ці 100 ударних днів бригада провела дійсно по-ударному. Вона виконала обсяг робіт, розрахований на 108 робочих днів. А коли до цього додати

дві впроваджені раціоналізаторські пропозиції Олександра Лисенка, які дозволили зекономити 190 тисяч карбованців, то стане ясно, як діявся на свій обов'язок тесляр-бетонник...

У день відкриття XVI з'їзду ВЛКСМ Олександра Лисенка прийняли в члені КПРС.

Через місяць бригада у повному складі спостерігала за результатами своєї роботи.

ЦЕ БУЛО незвичайне видошення: гігантський потік води із 120-метрової висоти ринувся вниз і там, падаючи, утворював на бетонній стіні таку залізну лаву, перетворювався в гуркітливий водоспад. У хмарах бризок розцвілювалися веселки. Все було б немов казковий міраж, ко-

ли б не соснові тріски і дрібна риба у білому гуркоті.

Гідроелектрики Дивногогорська розпочали гідроелектричну роботу, водозливний частини греблі, призначеної для пропускання зайвих вод. Під дією потужного потоку буде перевірено якість укладання бетону, міцність основи греблі та ін.

Спуск води через греблю Братської ГЕС показав досить високий «ступінь її надійності». А як вестиме себе перша високонапірна гребля на Єнісеї? Аж до останнього моменту заповненні водосховища Красноярської ГЕС (до проектного рівня залишилося чотири метри) через всі сім прольотів водозливної частини буде проходити понад 11 тисяч кубометрів води в секунду.

Ось чому так обережно проводяться випробування. Першого дня, 24 червня, були відкриті лише три прольоти на висоту 3,5 метра. Через день — детальний огляд греблі. І знову — спуск води.

Перші випробування розвіяли будь-які сумніви теслярів-бетонників щодо якості їх роботи. Попередня оцінка — відмінна!

... А «вічні» гідроелектрики вже складають плани другого штурму Єнісею — біля підніжжя сивих Саян. Олександр Лисенко так сказав:

— Цього року всією бригадою їдемо на Саяно-Шушенську. — Помовчавши, додав: — Приємно на душі, коли впевнений, що після себе залишиш добрий глибокий слід.

В. АРІСТОВ,
журналіст.

М. Дивногогорськ

Про молодого сучасника

Конкурс на кращий прозовий твір проводить ЦК ЛКСМУ «Молодь». Мета конкурсу — створення високохудожніх творів про комсомол і молодь. На конкурс приймаються романи, повісті та книги оповідань, які ще не друкувалися. Рукописи у двох примірниках, надруковані на машинці через два інтервали (з поміткою «На конкурс»), надсилаються на адресу видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» (м. Київ, 4, вул. Пушкінська, 28) до 1 грудня 1970 року. Розглядає і оцінює твори журі, до складу якого входять відомі письменники, літературознавці, представники громадськості.

За кращі твори встановлено такі премії:

одна перша	— 1000 крб.
дві другі	— по 750 крб.
три треті	— по 500 крб.
три заохочувальні	— по 200 крб.

Твори, відзначені першою, другою і третьою преміями, будуть опубліковані видавництвом ЦК ЛКСМУ «Молодь».

ВКЛЮЧАЙТЕСЬ В КОНКУРС

ЗА ЛЕНІНСЬКЕ СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ

Рідна природа. Це і широкий степ, на якому гойдаються пшеничні хвильки, і кукурудза під вітром коханої, і пісня жайвора під лебединою хмаринкою, і булівець цвітіння садів.

Природа — це наше багатство, кажуць. Правильно. Але не тільки багатством визначається цінність природи. З любові до неї починається любов до Вітчизни!

Ми вже повідомляли, що рішенням бюро обкому ЛКСМУ створена обласна молодіжна рада по охороні природи. Незабаром такі ради будуть створені в районах, а в первинних комсомольських організаціях — «зелені патрулі».

З метою більш широкого залучення юнаків і дівчат — робітничої і сільської молоді, студентів, молодих науковців до практичної роботи по охороні і примноженню природних багатств республіканська рада Українського товариства охорони природи разом з обласними Радами товариства оголосили республіканський конкурс «За ленінське ставлення до природи».

До участі в конкурсі запрошуються не тільки окремі особи, а й групи, бригади, загони, дружини. Учасники конкурсу повинні виконати конкретні завдання по охороні природи, які матимуть наукове або практичне значення.

Перш за все, на підприємствах, в радгоспах, колгоспах, на шахтах, в населених пунктах потрібно організувати громадські молодіжні пости, які допомагатимуть державним інспекціям у боротьбі з порушеннями Закону про охорону природи Української РСР.

Там, де ще не створені молодіжні добровільні дружини по боротьбі з браконістерством і по захисту дичини та риби від втрат під час сільськогосподарських робіт, їх треба створити.

Умови конкурсу передбачають зе-

дені насаджень, обстеження стану малих річок, ставків, еродованих ґрунтів, ярів. Молоді пропонуються розробка конкретних природоохоронних заходів, нової технології виробництва, яка сприяла б зменшенню небезпек забруднення зовнішнього середовища, розробка методів біологічного захисту рослин тощо. Молоді економісти можуть взяти участь у розробці економічних основ комплексного використання природних ресурсів, а молоді літератори і художники — у створенні художніх творів, змістовних плакатів, які сириями б вихованню у підлітків цього покоління ленінського ставлення до природи.

Наслідки виконаної роботи у формі звітів, курсових або дипломних робіт, наукових розробок, рефератів, обґрунтованих пропозицій чи рекомендацій учасники конкурсу повинні надіслати в обласну Раду Українського товариства охорони природи (м. Кіровоград — 22, вул. К. Маркса, 31) не пізніше 1 грудня 1970 року.

Кращі роботи, які матимуть практичне народногосподарське або загальнонаукове значення, будуть надруковані у вигляді брошур, статей в збірниках Товариства, опубліковані в пресі, а цінні пропозиції чи рекомендації будуть передані у відповідні відомства і організації.

Для переможців конкурсу встановлені премії: три перших — туристські путівки по найцікавіших місцях Радянського Союзу (або їх вартість); п'ять других — туристські путівки по Україні (або їх вартість); десять третіх — цінні подарунки: предмети туристського спорядження, годинники, транзистори, приймачі, фотоапарати (або їх вартість).

Всі учасники конкурсу, роботи яких будуть відзначені обласним і республіканським журі, будуть нагороджені Почесними грамотами і Грамотами Товариства.

ВЖЕ стало звичним, що кожного року наші учні одержують в подарунок від держави нові шкільні приміщення, лабораторії, спортивні споруди. Зараз в Олександрівському районі споруджується ряд нових шкіл. Три з них мають увійти до ладу першого вересня цього року. Отже, в перший день навчання у дівчатах сіл Родниківки та Любомирки, учнів Олександрівської восьмирічної школи № 4 буде ще й друге свято: новосілля.

У БУДІВЕЛЬНИКІВ ІНШИЙ КАЛЕНДАР

● ПЕРЕД ШКІЛЬНИМ ПОРОГОМ

Рейдова бригада побувала на будівництві двох шкіл, які є пусковими об'єктами.

Любомирська восьмирічна школа на 820 учнів споруджується в мальовничому куточку села. Площа, відведена під школу, дозволяє розташувати прихильні ділянки, спортивний майданчик, збудувати потрібні для шкільного господарства приміщення. Типовий проект, за яким споруджується школа, передбачає світлі простори класи, кабінети, спортивний зал. Отже, любмирські школярі до першого вересня одержать чудовий подарунок від правління місцевого колгоспу імені Шевченка та будівельників Олександрівської міжколгоспної будівельної організації. І все було б гаразд, коли б не одне «але»...

Кажуть, що на сонці теж є плями. За цей вираз хапаються тоді, коли хочуть за словами сховати нерозпорядливість, або байдужість. Вхідимо до вестибюля школи і зразу ж натрапляємо на першу «пляму», яка постає перед нами у вигляді підлоги, акрай недбало викладеної з керамічної плитки. Ряди криві, над плиткою підіймається на кілька міліметрів. Звичайно, поламати ногу на такій підлозі не можна, але й ходити по ній далі незручно, не кажучи вже про естетичний бік питання. І, взагалі, підлоги (маємо на увазі тепер дерев'яні, пофарбовані) не відповідають технічним умо-

вам, оскільки між дошками чорніють щілини, з яких випадає шпаклівка. Недбалість будівельників зустрічається часто. Там під незрозумілим кутом закріплено крани, там розбита раковина. Невіть зовні стіни викликають подив: якщо розшавку швів на другому поверсі зроблено, то на першому чомусь ні. Здавалось би, про ці недоліки можна було б і не згадувати. Мовляв, піс рубать — тріски летять. На тлі новобудови ці зауваження здаються

дрібницями. Проте, погляньмо з іншого боку. Нове приміщення — це не тільки зручно, гігієнічно. З нього починається естетичне виховання школярів, бо архітектори, які працювали в свій час над проектом, зробили все можливе, щоб сучасне приміщення виховувало у дівчатах естетичні смаки. Нове приміщення — це, якщо бажаете, і трудове виховання, бо діти своїми очима бачать відношення до роботи їхніх батьків, і розмови про те, що десь не вистачило матеріалу, а десь часу, не аргумент для дитячої психології. Отже, все це — далеко не дрібниці.

НАСТОРОЖУЄ й інше. Не-

зважаючи на неблаганне наближення початку шкільного року, на будівництві школи працюють всього кілька робітників. І це тоді, коли ще не підведено електрику і не встановлено електричну арматуру, не закінчено фарбування дверей, не зроблено гардероб, не заасфальтовано підходи до школи, не підведено воду, не закінчено будівництво обладнання котельні. Тепер вже зрозуміло, що завершення будівництва котельні та підведення води (до речі, резервуар для неї щойно почали споруджувати), покладено на наступні місяці. При діючому приміщенні школи, шкільне подвір'я, по суті, ще довго залишатиметься будівельним майданчиком. Будівельників можна було б зрозуміти, коли б

школа будувалась в тислі строки. Проте, будівництво ведеться не рік, не два і не три...

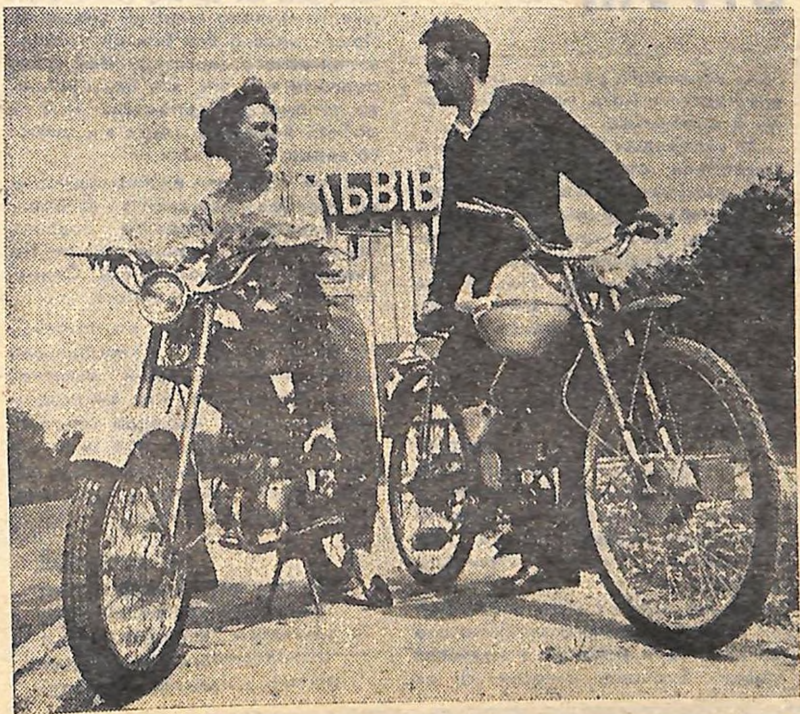
З ПРИВОДУ будівництва Олександрівської восьмирічної школи № 4 хочеться сказати, що працівники Олександрівської ремонтно-будівельної дільниці, яка споруджує школу, живуть, напевне, за іншим календарем, аніж працівники освіти. Відомо, що старе приміщення школи знаходиться в аварійному стані, і ніхто не дозволяє розпочинати в ньому, навчальний рік. І все ж будівельники поспішають не тільки з роботою, скільки з обіднями. Спочатку пообідали закінчити будівництво до п'ятого серпня, потім до п'ятнадцятого, потім до двадцять п'ятого.

Закінчити до 1 вересня будівництво спортивного залу будівельники рембуддільниці не обіцяли. І це зрозуміло, бо роботи там вистачить на багато часу. Та чи не варто було б їм кинути господарським оком на цей бік будівлі і згадати, що дерев'яні конструкції не стають від того міцнішими, якщо мокнуть під дощем і вкриваються снігом. А заодно й захистити приміщення спортивного залу покрівлею, що не становить таких вже великих труднощів, і що, зокрема, дозволить сантехникам закінчити монтаж системи опалення школи, а не приїждити сюди ще й через рік.

Роботи в будівельників, які працюють на будівництві вказаних шкіл, ще багато. Хочеться вірити (і певне, воно так і буде), що першого вересня діти вийдуть в чисті, світлі класи, і що нічого не заважатиме їм добре навчатись. Це буде і ваш подарунок дітям, товариші будівельники. Ви даруєте їм світло. То ж якщо дарувати світло, то дарувати й тепло, а коли сонце, то будь ласка, без плям.

РЕЙДОВА БРИГАДА:

А. ОМЕЛІН — інструктор обкому ЛКСМУ, Б. ГРУШОВИЙ — голова райкому профспілки працівників освіти Олександрівського району, К. РОЙ — зав. шкільним відділом Олександрівського РК ЛКСМУ, Б. КУМАНСЬКИЙ — власкор «Молодого комунара».

«Верховина» і «Тиса» — так називаються нові моделі мопедів, до випуску яких приступив Львівський мотозавод. «Верховина» — економічна машина з двигуном у дві кіньські сили. Швидкість до 50 кілометрів на годину, вантажопідйомність — 100 кілограмів. «Тиса» при потужності двигуна 1,5 кіньської сили має вантажопідйомність 100 кілограмів, швидкість 40 кілометрів на годину. На фото: мопеди «Верховина» (ліворуч) і «Тиса».

Фото В. КРИШТУЛА. АПН.

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

Вчені, працівники культури, державні і громадські діячі Югославії зібрались нещодавно в залі Белградського університету, щоб бути присутніми при другому народженні скульптури Володимира Ілліча Леніна.

Йшов 1924 рік. В той час в королівській Югославії молодий скульптор Іван Мешторович створив бронзовий скульптурний портрет В. І. Леніна — один з перших портретів вождя світового пролетаріату, створених після його смерті. Взявши про існування цієї скульптури, поліцейські шпиків намагались знищити її. З того часу і почалась одесія бюста В. І. Леніна.

Із рук в руки передавали скульптуру югославські робітники і професори, журналісти і інженери, щоб сховати її від поліцейських шпиків. Тому лише небагатьом вдалось наочно побачити роботу молодого югославського майстра. Двічі — один раз в журналі «Республіка» в 1929 році і в одній французькій газеті в 1932 році — з'явилися знімки ленінського скульптурного портрета. Це були єдині сліди чудової роботи Мешторовича. У виборі війни вони цілком зникли. Останнім, хто бачив бюст Леніна перед самою війною, був

югославський дипломат Станое Сіміч, який одержав його в Парижі від белградського журналіста Боре Продановича. Він передав його потім на зберігання Зденку Райху, котрий, ховаючись від окупантів, залишив бюст Леніна в своїй квартирі і потім його вже ніколи не бачив...

Багато років минуло з безуспішних пошуків зниклої скульптури. Її шукали у Франції і в Югославії. Свідки цієї одисеї намагались відновити шлях, пройдений бюстом, але безрезультатно.

Під час пошуків у белградського скульптора Небойші Мітріча виникла думка заново відновити по фотографіях, що існували, скульптурний портрет Ілліча. Довго працював майстер. Він уважно вивчав записи Івана Мешторовича, слухав спогади Зденка Райха і, звичайно, найретельнішим чином вивчав образ, який він бачив на фотографії. 10 років працював скульптор.

І ось його робота представлена на суд глядачів. Відкриваючи торжество, професор університету Радіой Давидович високо оцінив заслуги скульптора Небойші Мітріча, що відтворив цей історичний портрет.

А. ПОЛЕХІН,
(ТАРС).

КОМЕНТАРІ

ФАКТИ

ІНФОРМАЦІЯ

НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО КОРЕЙСЬКОГО НАРОДУ

15 СЕРПНЯ корейський народ відзначає велике свято — 25 річницю звільнення країни від японського рабства.

На знак всенародної подяки радянським воїнам, що віддали своє життя за звільнення Кореї, в Пхеньяні на горі Моранбон, споруджений чотирьохметровий гранітний шпиль — монумент Визволення. На корейській і російській мовах на камені вибитий напис: «Вічна слава великій Радянській Армії, що визволила корейський народ від рабства японських імперіалістів і відкрила йому шлях до свободи і незалежності!»

З дня визволення 15 серпня 1945 року почалося нове життя корейського народу. На півночі країни трудяться під керівництвом Трудової партії Кореї (ТПК) приступили до будівництва основ соціалізму; ліквідації тяжких наслідків колоніального панування. Співпрацює на революційний ентузіазм трудящих, ТПК з успіхом здійснює в північній частині країни антиімперіалістичну, антифеодалістичну, демократичну революцію. Зараз соціалізм переміг у всіх областях народного господарства КНДР, назавжди покінчено із злиднями, безробіттям і голодом, в минулому — незмінним супутником корейського народу.

По-іншому склалась доля народу Південної Кореї, де на зміну япон-

ським імперіалістам прийшли американські. В умовах репресій в травні 1948 року їм вдалось провести в Південній Кореї сепаратні вибори і створити маріонетковий уряд зрадників корейського народу на чолі з Лі Сін Маном. В цій складній обстановці Трудова партія Кореї з допомогою інших партій і громадських організацій провела в серпні 1948 року загальнокорейські вибори у Верховні народні збори. Була прийнята конституція і сформований уряд на чолі з Кім Ір Сенгом. Так була створена Корейська Народна Демократична Республіка.

Радянський Союз у жовтні 1948 року встановив дипломатичні зв'язки з новою вільною і суверенною державою в Азії — КНДР.

Минули два з половиною десятиріччя після звільнення Кореї були періодом неухильного розвитку і зміцнення дружби між народами СРСР і КНДР. Сила цієї дружби особливо проявилась в роки визвольної війни корейського народу проти агресії американських імперіалістів і в період післявоєнного відновлення і розвитку народного господарства КНДР.

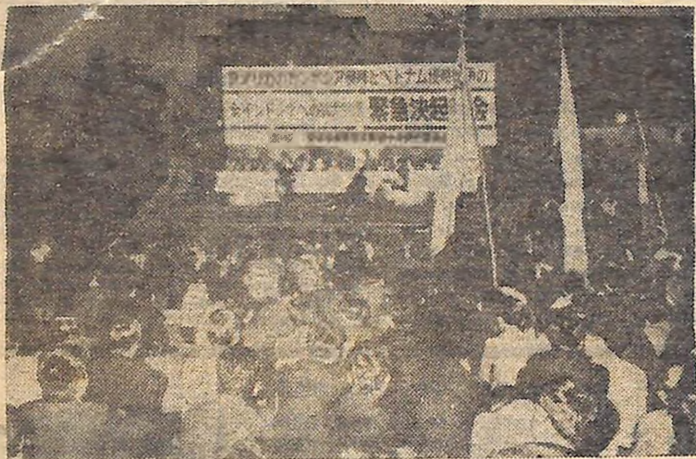
РАДЯНСЬКІ люди від усього серця радіють тому, що їх сусід — КНДР з кожним роком набирає нові сили. За порівняно невеликий історичний строк, переборюючи вели-

чезні труднощі випробування, корейський народ під керівництвом Трудової партії Кореї, її Центрального Комітету на чолі з товаришем Кім Ір Сенгом, перетворив свою країну в одну з розвинутих в промисловому відношенні держав Азії. Нині промисловість республіки може виробляти найрізноманітнішу продукцію, в тому числі трактори, автомобілі, електровози, кораблі. Велику допомогу в економічному розвитку КНДР надає Радянський Союз. За минулі роки з допомогою СРСР було відновлено, реконструйовано і побудовано більше 60 підприємств і інших об'єктів. Радянський Союз надає технічну допомогу КНДР в будівництві Луцької ТЕС, нафтопереробного заводу, заводу автомобільних акумуляторів і інших об'єктів. КНДР в свою чергу поставляє нам промислову сировину, каліброві метали, будівельні матеріали і інші товари.

Чудові досягнення КНДР в будівництві соціалізму в перш за все плодом героїчних зусиль і самовідданої праці робітничого класу, колгоспного селянства і парадної інтелігенції. Радянським людям близькі і зрозумілі сподівання братського корейського народу. Його неустання боротьба за об'єднання Вітчизни, за створення єдиної мирної і процвітаючої Корейської держави користується повною підтримкою і симпатією радянського народу. Відзначаючи 25 річницю визволення Кореї, радянські люди бажають братському корейському народові нових успіхів в будівництві соціалізму і в боротьбі за мирне об'єднання Вітчизни.

Б. КУЛАЄВСЬКИЙ,
кореспондент ТАРС.

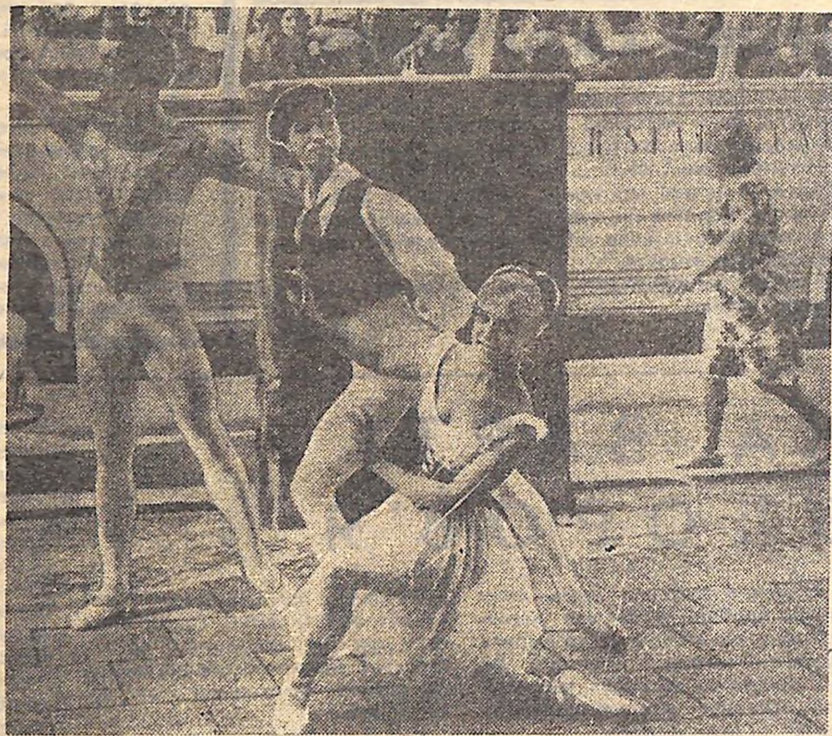
Пхеньян.

На фото: мітинг протесту проти війни у Південно-Східній Азії в Токіо.

На транспаранті напис: «Проти агресії США у Камбоджі і розширення війни в Індокитаї».

Фото ЯПС-АПН.

Літо Варни — це значить: голубе море і голубе небо. Але літо Варни — це означає ще й те, що кожні два роки тут відбуваються великі зустрічі майстрів балету. З симпатією країни, з усіх континентів у Варну з'їхались молоді танцюристи, середній вік яких не перевищує 28 років. Тринадцять днів продовжувався великий форум майстрів мистецтва. Варна бачила Юрген Шнайдер, танцювальну пару Люблін, Хмельницького, пару Урбан-Фукагаву. Тут Ізандер Хмельницький одержав з рук великої Уланової почесний диплом «Кращого партнера».

(Текст і фото з журналу «Фрайе вельт».)

РАДИСТ

ПРО БОЮВІ ДІЇ Героя Народних збройних сил звільнення Південного В'єтнаму Доанг Хоанг Міня мені розповів знайомий в'єтнамський журналіст.

...Бій був в розпалі. Навкруги вибухали бомби, снаряди. Дріб кулеметів і автоматів не стихав ні на хвилину. Один із крашних радистів Армії звільнення Мінь і його помічник Шан знаходились з рацією на пагорбі уже другу добу. Наказ був — забезпечити радіозв'язок між штабом і наступаючими частинами, вести спостереження за ходом бою, вказувати нові цілі для атак і коректувати вогонь. З вершини все було видно, як на долоні. Щоправда, завважав дим. Американські літаки встигли скинути на цей район сотні тонн бомб.

«Бачу вертольоти! — доповідає Мінь по рації. — Вісімнадцять машин... Противник висаджується на північній частині аеродрому. Як зрозуміли? Прийом...»

Радист закрил. Воли лишлось зовсім мало. Одну флягу пробив осколом. Поки Мінь пішов спостереження, Шан укріплював окопчик: стігав каміння, орудував саперною лопаткою. Вже четвертий раз за день доводилось міняти позицію.

Мінь припав до рації.

«Доповідає перший! Доповідає перший! — чує він голос знайомого радиста з першої роти. — Завдання виконано. Казарма знищена. Чекаємо інших розпоряджень».

Мінь переключав рацію. Але що це? Штаб мовчить. Донесення «першого» повинно бути передане.

«Як чуєте? Як чуєте? Перший тільки-що доповів про виконання завдання. Чекаємо розпоряджень...»

«Вас зрозуміли. — відповідає штаб. — У нас був пошкоджений зв'язок».

І ось уже Мінь чує, як штаб викликає першу роту і дає нову команду.

Несподівано Шан штовхає Міня в плече і показує на аеродром. Північний сектор, куди тільки-но приземлились вертольоти, затинув димом. Координати були передані своєчасно, і мінометний удар влучав прямо в ціль.

Бій продовжується. Мінь і Шан майже зовсім оглухли від грому стрілянини, страшенно стомились, але продовжували вести спостереження. Такий нелегкий обов'язок радиста особливого призначення.

Мінь брав участь в десятках бойових операціях і завжди з честю виконував бойове завдання. Він був кілька разів поранений, але завжди повертався в стрій. Попадав рідко в оточення і тоді брався за автомат, гранати і повертався до своїх.

КОМПОЗИТОР

ВІДГРИМІВ бій, і стомлені бійці повернулися на свою базу. Тут чекав їх сюрприз — виступ армійського ансамблю пісні й танцю. Незабаром в джунглях зазвучали знайомі мелодії і улюблені пісні.

Військовий ансамбль вже давно заслужив любов і визнання бійців сил звільнення. Керівником одного з таких ансамблів уже кілька років працює відомий південно-в'єтнамський композитор Суан Хонг. Він розповів мені про героїчні будні свого ансамблю.

«Нам часто доводиться виступати в бойових умовах. В нашому ансамблі — юнаки і юнки з різних районів країни, але в серці кожного одне бажання — поскоріше вигнати американських загарбників. Наші артисти по-справжньому люблять мистецтво, без якого немислиме життя і наш перемоги...»

Якось, — згадує Суан Хонг, — ми продирались крізь джунглі в одній гірській провінції. Саме в цьому районі американськими військами проводили одну із своїх великих операцій по «швидкісному заспокоєнню» — відверто жорстоку, каральну операцію. Точилися запеклі бої. Наш ансамбль мав виступати перед бійцями цієї провінції.

На одному із переходів артисти побачили вертольоти. Американці висадили десант. Зав'язався бій, в якому артисти під командуванням Суан Хонга показали себе справжніми бійцями. Один з них, який знав саперну справу, заклапав на дорозі вибухівку. Бронетранспортер з американськими солдатами злетів в повітря. Влучними пострілами був збитий ворожий вертоліт. Бій тривав близько години. Незабаром на допомогу артистам підоспіли бійці. А ввечері ансамбль знову виступав з концертом.

Це всього лиш один епізод із життя Суан Хонга. Ця мужня людина пройшла через багато випробувань. Слухаючи його пісні, глибоко відчуваш величезну життєву силу в'єтнамського народу, його нескорену волю до перемоги.

С. АФОНІН,
кореспондент ТАРС.

«ПРОЖЕКТОР» ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ МОЛОДІ

БЛИЗЬКО двох тисяч молодіжних континентів постів «Прожектора» в ці дні почали працювати на великих промислових підприємствах Чехословаччини. Рух «пржектористів» — перша вагома загальнодержавна справа, за яку взялись члени нещодавно організованої Соціалістичної спілки молоді ЧССР.

Ми звернулись до голови центрального штабу «Пржектористів», секретаря Федеральної ради дитячих і молодіжних спілок ЧССР Івана Галушки з проханням розповісти про перші кроки молодих чехословацьких «пржектористів».

— Мета цього руху, — сказав І. Галушка, — залучити нашу молодь до загальнонародної справи розвитку народного господарства, до боротьби за економію, проти безгосподарності і порушення трудової дисципліни. На перших порах нам дуже допомагає досвід радянського комсомольця, досвід «Комсомольського прожектора». Навіть назву нашому руху ми дали схожу.

— В кожній первинній організації Соціалістичної спілки молоді, які вже створені практично в усіх районах Чехословаччини, буде працювати свій штаб «Про-

жектора». Одне з наших головних завдань — домогтись, щоб «Пржектор» став авторитетною організацією, щоб до нього прислуховувались адміністратори і господарські керівники. Звичайно, це буде залежати від роботи самих хлопців, але допоможе й те, що до складу штабів увійдуть керівники державних організацій, представники партійних, профспілкових органів та працівники преси.

— Хоч наш рух почався недавно, — підкреслив голова центрального штабу «Пржектористів», — але вже є непогані результати. Юнаки і дівчата — члени ССМ — вже виявили на складах і заводських подвір'ях невикористану сировину, матеріали, верстати, обладнання та іншу техніку на загальну суму в сто мільйонів крон.

Наприкінці І. Галушка сказав, що рух «Пржектористів», його перші результати будуть подарунком молодих чехів і словаків до наступного ювілею — 50-річчя створення Комуністичної партії Чехословаччини.

В. ДІЄВ,
кор. ТАРС

Прага.

Ознайомитись з азами військової науки, набутися високого рівня фізичного гарту — ось основні завдання місячного перебування призовників та допризовників у військово-спортивних таборах.

Тут майбутньому воїнові доводиться займатись легкою атлетикою і плаванням, гімнастикою і стрільбою. Та чи не найскладніше — долати перешкоди. Саме під час тренувань у долаванні перешкод розвиваються такі якості, як витривалість та спритність, рішучість та сміливість.

Відмінну підготовку до служби в лавах Радянської Армії отримали майбутні воїни в Маловисківському районному військово-спортивному таборі. Всі вони виконали нормативні комплекси ГЗБ, ознайомилися з положеннями дисциплінарного та бойового статутів, вивчили матеріальну частину деяких видів зброї, навчилися влучно стріляти. Всі здали екзамени на право мати звання молодого бійця.

На фото: Володимир Парамонов з третього взводу виконав з стрільби норму першого спортивного розряду. Без промахів стріляє він із автомата.

Текст і фото Ю. Лівашникова.

ЧЕМПІОНАТ КРАЇНИ З ФУТБОЛА

КИЇВ, 18 серпня. (РАТАУ). У матчі між київським «Динамо» і воронішівською «Зорею» перевага була явно на боці гостей, а спортивне шастя — на боці віде-чемпіонів. Впевнено діяв захист, переконливий вигляд мала ланка середньої лінії.

Воронішівградці мали три стопроцентних моменти для взяття воріт господарів поля. Спочатку м'яч після удару Семенова

влучив у стійку, а на 32-й хвилині зустрічі знову спортивне шастя посміхнулось киянам. За грубу гру захисника динамівців Ванкевича у ворота віде-чемпіонів країни було призначено одинадцятиметровий штрафний удар. Його зробив Сабо, але м'яч пройшов поруч зі стійкою.

У другому таймі футболісти «Зорі» продовжували планомірно атакувати ворота суперників.

ЧАРІВНІ СУПУТНИКИ

Квіти — чарівні супутники людини, які дарують їй чудовий настрій. Вони необхідні на всьому життєвому шляху, як в годину світлого свята, так і в час гіркої смутку.

На обласній станції юнаків зараз є розсада багаторічного флокса, дворічної гвоздики, компанули та живці кімнатних квітів. Серпень — місяць, в якому найкраще садити квіти, щоб весною вони забули різнобарвним полум'ям на клумбах та у вазонах.

В ці дні до нас приходять багато бажаючих придбати різні сорти квітів.

А. ЦЕПА.

НА ВАРТІ ЗДОРОВ'Я

Однією з найбільш наших актуальних проблем являються захворювання, що об'єднуються в групу гострих кишкових інфекцій. До них належать дизентерія, черевний тиф, паратифи, харчові токсиніфікації та інші хвороби.

Всі ці захворювання характеризуються багатьма спільними ознаками. Перш за все, збудники їх мають властивість виділяти отруту або токсини, які вражають не тільки шлунок і кишечник людини, але й весь організм. Токсини пагубно діють на центральну нервову систему, завдяки чому порушується нормальна діяльність серцево-судинної системи і всіх внутрішніх органів.

У навколишньому середовищі майже всі збудники кишкових хвороб досить стійкі. Вони зберігаються і навіть розмножуються у воді, забрудненій каналізаційними стоками, в продуктах, особливо в молочі та молочних виробках.

Шлунково-кишкові інфекції розповсюджуються не тільки через харчі і воду, але й через забруднені предмети домашнього вжитку, не вимиті руки тощо.

Розповсюджують інфекції мухи, на лапках та черевці яких знаходяться безліч мікробів.

Захворювання шлунково-кишковими інфекціями небезпечні для людей різного віку, але найбільш

вразливим є організм людей у похилому віці та дітей. Гострі кишкові інфекції призводять до ослаблення перехворілого організму, що сприяє виникненню інших захворювань.

Ось чому проблема боротьби з цими захворюваннями є важливою державною справою. З 1 липня 1970 року, як відомо, вступили в силу «Основні законодавства Союзу РСР і союзних республік про охорону здоров'я», якими зобов'язуються всі господарські організації й відомства розробити санітарно-оздоровчі заходи по охороні водоймищ і ґрунту від забруднення.

В розповсюдженні кишкових інфекцій веде місце місце займають молочні продукти. За останні роки траплялись випадки, коли в зв'язку з порушенням технології виробництва та реалізації готової продукції на молокозаводах, молочнотоварних фермах, молочних кухнях, заражені мікробами молоко й молочні вироби призводили до спалахів дизентерії, черевного тифу, харчових отруєнь.

В багатьох хлібобулочних магазинах запроваджене самообслуговування населення. Внаслідок порушення принципу зберігання готових хлібних виробів, нерідко трапляються випадки забруднення

їх неохайними відвідувачами та мухами.

В зв'язку з цим, враховуючи всі перелічені особливості розповсюдження кишкових інфекцій серед населення, необхідно, щоб всі керівники об'єктів харчової промисловості, громадського харчування, торгових об'єктів підвищили вимоги щодо дотримання санітарно-гігієнічного стану.

Необхідно вести енергійну боротьбу з мухами, не допускаючи їх розмноження біля жител та в приміщеннях, захищати продукти споживання шляхом засічення вікон тощо. Нетривкі продукти харчування (м'ясо, холодець, молоко, сир тощо) слід зберігати на холоді.

Особливої уваги треба надати додержуванню правил особистої гігієни.

Батькам, санітарним активістам, працівникам дитячих закладів треба домагатись поліпшення санітарного стану та додержування гігієнічного режиму в цих закладах.

Велике значення в попередженні розповсюдження інфекції серед населення має своєчасне виявлення та ізоляція хворого. Не можна вдаватись до самолікування та поради неосвічених осіб. Це дуже небезпечно для здоров'я.

Обов'язок кожного громадянина, санітарного активіста — допомогти медичним працівникам у важливій справі — профілактиці кишкових інфекційних захворювань.

А. РАДІОНОВ,
головний санітарний лікар
Кіровоградської області,
заслужений лікар Української РСР.

ВЧИМОСЯ МУЖНОСТІ

Свіжі джерела

Шановна редакція!

В нашій області останнім часом відкрито чимало краєзнавчих музеїв, музейних кімнат. Вони, я гадаю, в значній мірі допомагають і військово-патріотичному вихованню молоді. Хотів би детально дізнатись про те, як спрямовують свою діяльність комсомольські активісти, використовуючи матеріали місцевих музеїв.

Л. КИСЛЯК,
робітник.

с.мт. Ульяновка.

СЮДИ заходять часто. Поодиноці і цілими класами в супроводі вчителів. І стають особливо уважними, коли починається розповідь про гірке минуле села Солгутового, про визискування селян поміщиками, про класову боротьбу на селі, про часи революції і колективізацію, про звияти односельчан під час Великої Вітчизняної війни...

Кожен, хто вчився в цій школі, або заходив глянути експонати, документи, запам'ятає про затишну кімнату, в оформленні якої, систематизацію документів вкладено багато ініціативи і творчості, енергії. Серед експонатів можна знайти й серп, яким вдова чужу ниву жала, і мантичку, рало, старої чеканки гроші, старі карти землекористування, посвідки, копії вироку борців за волю, окремо — нагородити тих, хто вірно служив Радянській Вітчизні, солдатські речі, від яких ніби віє димом минулих битв.

У кімнаті багато альбомів, фотографій, діаграм, малюнків. Вирізки з газет, журналі, зберігаються листи старих комуністів, їхні розповіді про минуле, про діяльність партійної і комсомольської організації, про зростання господарства колгоспу «Дружба» тощо.

В зборі матеріалів, їх систематизації, оформленні велику роботу провели: учитель Данило Іванович Сіляр, нинішній директор музею, директор середньої школи Володимир Павлович Настенко, вчителі Костянтин Костянтинович Лесев-Лесь, вчителька Леся Марківна Федорко.

ТРИ роки тому з глибоким хвилюванням керівники села перерізали червону стрічку на дверях нового закладу, а вплив його на піднесення роботи по патріотичному вихованню молоді надзвичайно великий.

Як правило, кожен юнак, що йде на службу до Радянської Армії, навідується до школи, яка його виховала. Учні листуються з військовослужбовцями. Торік, наприклад, навіть був конкурс на кращий лист, на кращий подарунок. А вже коли надходить подяка від командування військової частини батькам, які виховали хорощого сина — відмінника бойової і політичної підготовки, школі і вчителям, закін «червоних слідопитів» (його очолює вчителька Леся Марківна Федорко), запрошує тих батьків до школи і на лінійці перед багатьма вихованцями зачитується лист. Відповідь складають колективну. І весь клас готує своїми руками якийсь цікавий подарунок.

Буває, що солдат — курсант училища чи офіцер, як, наприклад Володимир Заєць, заходять під час відпустки до школи. Тоді збирається весь клас, який з ним листувався, слухає його розповіді про життя воїнів, про виконання ними священного обов'язку перед Батьківщиною. Скільки таких бесід, скільки таких листів — теплих, сповнених любові і добрих побажань надійшло у школу! За три роки — сотні. Вони зберігаються в окремому альбомі. Це альбом — це біографія, а в окремих випадках ще й ілюстровані фотографіями тих, хто не повернувся

з війни, хоробро бився з ворогом і поліг в боях за Країну Рад...

Щороку, на День Перемоги, на запрошення комсомольської організації, піонерів, жителів села, сюди приїждять з усіх куточків країни рідні тих, хто загинув під час звільнення Солгутового від фашистів. Коли відбувається церемонія покладення вінків, приходять сюди майже всі жителі села. В цей час згадують також імена односельчан, які загинули на фронті. Коли називає депутат сільради таке прізвище, піонер відповідає:

— Загинув смертю хоробрих під час війни.

І в цей час до підніжки мармурової плити з іменами земляків-героїв лягає квітка.

Під час таких зустрічей знову поповнюється музейна кімната новими експонатами.

ЦЕРВОНІ слідопити» допомогли також розшукати багато цікавих відомостей про жителів села, що брали активну участь у революційному русі. Наприклад, на їх запитання надійшла відповідь і офіційна справка з Державного архіву Військово-Морського Флоту, в якій підтверджується, що уродженець села Солгутового Калістрат Єфремович Мельник брав участь у повстанні моряків на есмініці «Емір Бухарський», був заарештований у 1907 році і відбував покарання в тюрмі у місті Володимирі аж до 1917 року.

Характерно, що музейна кімната щорічно поповнюється новими експонатами, тут систематично проводиться виховна робота. Кімната стала центром організації дуже цікавих екскурсій, зустрічей, вечорів.

Змістовна робота з військово-патріотичного виховання дає добрі наслідки.

М. СІВАК,
працівник райгазети.

с. Солгутове,
Гайворонського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ: В своїй кореспонденції М. Сівак торкнувся лише окремих питань, над якими працюють комсомольські активісти, використовуючи музейні експонати. Хотілося б мати від комсомольських ватажків, всіх тих, хто займається військово-патріотичним вихованням молоді, інші матеріали на тему, про яку згадав в своєму листі Л. Кисляк.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 20 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Нептун і літо». (М). 10.45 — Кіножурнал та художній фільм «Хто ви, доктор Зорге?». 1 серія. (Кіровоград). 12.05 — Телефільм. (Кіровоград). 12.55 — Телевізі. (К). 17.40 — Телевізі. (К). 18.00 — На шкільних широтах. (К). 18.30 — На пускових об'єктах п'ятиріччя. (Херсон). 18.50 — На лапах республіки. (К). 19.00 — Кольорове телебачення. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Українське кольорове телебачення. «Співає Ніна Матвієнко». (К). 21.45 — Рішення липневого пленуму ЦК КПРС — в життя. «Село, п'ятирічка дев'ять». (Кіровоград). 22.00 — Художній фільм «Хто ви, доктор Зорге?». 1 серія. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 21.45 — Спектакль Бакінського театру опери та балету ім. Ахундова. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 21 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Телеагентство «Піонерія». (Брест). 10.45 — Кіножурнал та художній фільм «Хто ви, доктор Зорге?». 2 серія. (Кіровоград). 12.00 — Телефільм. (Кіровоград). 12.25 — Телевізі. (К). 12.35 — Українське кольорове телебачення. «Співає Ніна Матвієнко». (К). 17.40 — Телевізі. (К). 18.00 — Кіножурнал. (Кіровоград). 18.10 — «День за днем». Інформаційна програма. (Кіровоград). 18.25 — Оголошення. (Кіровоград). 18.30 — Рішення липневого пленуму ЦК КПРС — у дії. (К). 18.50 — Програма українського телебачення. (К). 19.00 — Міжнародна товариська зустріч з баскетболістами УРСР — США. (Кіровоград). 20.30 — Вечір старовинного романса. (Кіровоград). 21.15 — Кольорове телебачення. «Танцює Максим Есемебаєв». (М). 22.00 — Кіножурнал та художній фільм «Хто ви, доктор Зорге?». 2 серія. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 22.00 — О. Островський — «Гріх та біда на кого не живе». (Дніпропетровськ). 23.30 — Телевізі. (К).

СУБОТА, 22 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Гімн настигає для всіх. (М). 10.30 — Новини. (М). 10.45 — Для дітей. «Пригоди Рудика в Малаховці». Ляльковий спектакль. (М). 11.00 — Кольорове телеба-

чення. Концерт. (М). 11.30 — Здоров'я. (М). 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — Таланти твої, Україно. (Львів). 13.00 — В ефірі — «Молодість». (Вороніж). 14.00 — Художній фільм. «Військова таємниця». (М). 15.25 — Кольорове телебачення. «Джерело». Фільм-концерт. (М). 16.30 — На меридіанах України. (К). 17.00 — Телефільм. «Перша дорога». 17.30 — «Закоханий». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Літо пис півліку. Телефільм. «Рін 1945-й». (М). 18.50 — Республіка живе. (К). 19.00 — Кубок Європи з легкої атлетики. Жінки. Фінал. (Угорщина). В перерву — програма «Час». (М). 21.25 — Театральна вистава. (К).

НЕДІЛЯ, 23 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Мультифільми для дітей. (М). 10.05 — «Запоріжжя». Телевізі. «Запоріжжя». 10.30 — Кольорове телебачення. «Фольклор-69». Документальний фільм. (М). 11.35 — «Наука — виробництво». Тележурнал. (М). 12.00 — Всесоюзні змагання з футболу серед дорослих і вуличних команд. (Челябінськ). 13.00 — Наша афіша. (К). 13.05 — «Сторінки живої шоденіки». (К). 13.45 — Концерт. (Ужгород). 14.20 — В. Шекспір. «Маріусулля кохання». Телеспектакль. (М). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Харків). 16.30 — Музичний кіоск. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Щоб німа краще родила». (Харків). 18.15 — Телефільм. «Нескорені». (К). 18.30 — Камертон доброго настрою. (Дніпропетровськ). 19.00 — Хокей. На приз газети «Советський спорт». «Спартак» (Москва) — «ІК Вестерос» (Швеція). (Лейпциг). В перерву — програма «Час». (М). 21.15 — Художній фільм. «23.05 — Концерт солістів Олеського Державного Академічного театру опери та балету. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.